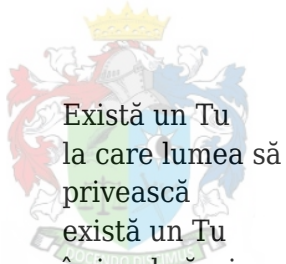

VICTORIȚA DUȚU

S-a născut pe 12 august 1971, la Podriga, Botoșani. Absolventă a Facultății de Matematică (1995) și Filosofie (1999), Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. Este profesor de matematică, titular, la Liceul Teoretic „Traian” din București. A câștigat premii naționale și internaționale de poezie și a făcut expoziții de pictură în țară și în străinătate. Victorița Duțu este Ambasadoare a Păcii în cadrul Organizației Internaționale „The Universal Circle of the Ambassadors” din Liban și a mai multor societăți de poezie din străinătate, printre care „Poetry Society of America”, New York. Volume publicate: „Există un tu” (2016), „Gabriel” (2015), „Ilinca” (2010), „Singurătatea tatălui” (2007), „Vreau o altă lume” (2006), „Cuvintele” (2005), „Spații” (2004).

Există un Tu
la care lumea să
privească
există un Tu
în jurul căruia
lumea se rotește
El pășește tăcut
către fiecare privire
către fiecare pas
și drumul lăsat
în urmă
devine lumină.

Tu ești numai cer
Un alt cer
Dincolo de cer
Ce ai adus
Cerul de
Deasupra noastră
În materia
Noastră lăuntrică
Și ai transformat
Greutatea substanței
În ușurătatea
Cerului

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Care ridică
La el
Tot ce-i ceresc
Tot ce este al lui
Și al Tău
Revărsat
Peste lumea
Devenită
Substanță grea
Ce-și caută
Ideea
Izvorâtă
Din rostirea Ta
Către ceea ce este
Să fie.

Tu în întuneric
Ai săpat
Porți de lumină
Și ai construit
Poduri de înțeles.
Cuvintele Tale
Semănat în lume
Au făcut să crească
Mândre grădini
Prin care oamenii
Țăi ce se hrănesc
Din cuvintele Tale
Să se bucure în
Frumusețea lor
Că Tu ești cu ei
Și ei își duc viața
În Tine.

Tu ești Mirele lumii
Ce-și aduce Mireasa
La sine
Ai făcut din lume
Mireasa Ta
Și un al loc
I-ai pregătit
În fire
Tu cel ce ești lumină
Din lumină
Pururi ales
În toate ce sunt
Ale firii
Ca Tu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Să le fii
Cel mai de preț
Înțeles.

Cuvântul Tău
E piatră
Zidită-n temelia
Lumii
Fiecare cuvânt
E un loc
Ca punct de trecere
Spre o nouă lume.

Privesc cu atâta
încredere
În ceva neștiut
Știu că este ca
Privirea Ta

Ațintită spre
Lume
Când totul tace aici
Se aude lumina

Cum clipocește încet
Roua răsăritului Tău
Peste lumea

Ce-l ține în sine
Pe om
Ca cea mai aleasă floare

În cuvântul Tău!
Totul restaurat
În Tine privește

Din nou
Ca prima dată
Și cuvântul
Ce-a devenit om

Sădește în lume
Puterea de-a privi
În cele ce sunt

Și-n tăria de-a fi
Ca la început
În lume.

Tu ai făcut
Un pas
În prima zi
A istoriei
Și pământul
S-a rotit
Invers
În jurul Tău

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Tot ce a fost
De atunci
Privire în lume
S-a primenit
În el prin
Cuvântul Tău.

Fiecare cer
E un alt infinit
Și fiecare treaptă
E din nou infinită.
Drumul spre El
E un infinit în tot
Și această mergere
Este infinită
Pentru că El a
Construit prin
Lume
Drum de infinit
În așezarea lumii.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*